

Merenda

zahraje zlidovělé písně z celého světa

Tento slogan se snažíme naplnit tím, že hrajeme od folkových a country songů, přes lidové a národní písně až k neznámějším swingovým, jazzovým a dixielandovým melodiím. V současné době kapela patří k žádaným formacím tohoto typu na Táborsku.

Hrajeme ve složení: Petr Vobora-kapelník (kontrabas, zpěv), Josef Novotný (kytara, mandolína, foukací harmonika, zpěv), Jaroslav Mládek (housle, zpěv), František Zeman (kytarové banjo, klarinet, zpěv), Luboš Bartáček (kytara, zpěv). Jako stálí hosté s námi vystupují:

- Ivan Dalihod (5 strunné banjo) ze skupin Tercie a Starouš Band
- Vladimír Lukáš (4 strunné banjo, zpěv) ze skupin Starouš Band a Street Band Dixie.

Merenda zahájila svoji činnost v roce 2012 a v současné době je vyhledávanou kapelou se stabilním okruhem zájmu pořadatelů i fanoušků. Mezi nejvýznamnější akce patří pravidelná veřejná vystupování na akcích či v lokalitách:

- Chýnov: restaurace Holešovna
- Tábor-Sojčák: Siesta bar
- Tábor: restaurace Nový ráj

Dobrou třetinu hudebních vystoupení ročně tvoří pozvánky na soukromé akce, nejčastěji jsou to narozeninové párty kamarádů a příznivců kapely. Pravidelně hráváme i na několika firemních akcích.

Intro

V září roku 2011 se Petr Vobora (od nepaměti přezdívaný jako Vohrada) potkal s Pepou na akci Táborská setkání. A Pepa říkal: „Strejko, objevil jsem v Chýnově houslistu (Járu). Je na tom jako ty, asi 20 let nehrál a má do toho hroznou chuť. Tak někde sežeň basu a dáme se do toho.“

Vohrada o pár měsíců později vyhrával koledy s kolektivem dětí v Meziříčí na Táborsku při příležitosti rozsvěcení vánočního stromku na 1. Adventní neděli. Bylo to už potřetí. Po tomto vcelku úspěšném vystoupení dne 27.11.2011 zašel Vohrada za starostou Meziříčí a povídá: „Hele, starosto, dneska jsme s děckama odehráli už 3. koncert. Děti to baví a chtěli by hrát víc, než jen na Adventu. Ale potřebujeme trochu pomoci s nákupem hudebních nástrojů, případně aparatury. Šel bys do toho?“ Starosta vcelku souhlasil a zeptal se, čím by se začalo. „No přece basou!“, na to Vohrada. Nádherně modrý kontrabas Vohrada koupil 28.12.2011 v Plzni v prodejně hudebních nástrojů Houdek.

A tak se v lednu 2012 poprvé sešla Merenda na zkoušce v zasedací místnosti společnosti IIS, které byl Pepa spolumajitelem, v Bílkově ulici v Táboře. A tam Merenda zkouší dodnes. Kromě Vohrady, Pepy a Járy byli přizváni Fanda a Luboš (bývalí pracovní kolegové Vohrady a Pepy, a hlavně kamarádi).

Zakládající sestava:

1. Petr Vobora (Vohrada) – kontrabas, zpěv
2. Pepa Novotný – kytara, mandolína, fukací harmonika, zpěv
3. Jára Mládek – housle, zpěv
4. Fanda Zeman – kytarové banjo, zpěv
5. Luboš Bartáček – kytara, zpěv

Název kapely:

Kapela hrála až do svého 6. vystoupení bez názvu. Nicméně, cítili jsme potřebu náš soubor nějak pojmenovat. A tak jsme se obrátili do historie:

Vohrada s Pepou a Fandou už v minulosti spolu hráli. Bylo to před rokem 1989, když všichni tři pracovali v jednom státním podniku (Výpočetní středisko Tábor Vodních staveb Praha). Už tehdy v rámci občasných produkcí končili hudební sety (a navozovali přestávky) hudební legráckou na melodii „Už troubějí na horách jeleni...“, kde se zpívalo: „Svačina, svačina, svačina začíná“. A tuto srandičku jsme provozovali i nyní během našich prvních vystoupení. Pročež se logicky nabízelo, že se budeme jmenovat ‚Svačina‘. Ale to odmítl Jára, protože Svačina se jmenuje jeho soused a nepřipadalo mu to příliš vhodné. Aby však Jára nebyl jen odmítavý, kreativně vložil slogan ‚Svačina‘ do Googlu a jeden z prvních výsledků mu vzkázal: Svačina = italsky „Merenda“. A bylo rozhodnuto, všichni souhlasili. Tak nám strýček Google pomohl vymyslet název kapely.

Následně jsou pořadovými čísly označena všechna vystoupení, která kapela Merenda absolvovala v roce 2019. Číslování jsme ponechali průběžné.

Rok 2019 (celkem 21 vystoupení)

Intermezzo 18 – Novoroční zkouška dne 10.1.2019

Minutes:

- A. Vánoční zkoušku jsme tentokrát přejmenovali na „Novoroční“ a opět se konala v Sepekově v rezidenci u Ládi Lukáše.
- B. Nedostavil se Ivan, prý musel někam autem dopravovat své ratolesti.
- C. V půl sedmé večer jsme usedli ke kuchyňskému stolu a dali si parádní Katův šleh, samozřejmě z domácí dílny. Obsluhovala nás milá Láďova přítelkyně Petra.
- D. Ostrý předkrm jsme občas proložili neméně ostrou a dobrou kořalkou, též z Láďovy dílny, přestože Vohrada doručil pozdrav ze své zahrádky: Sváteční hruškovou Vohradoffku (o jejím osudu se dozvíte v zápisu z Novoroční zkoušky 2020).
- E. Rozhodli jsme, že si v kuchyni uděláme pracovní poradou. Vohrada vytáhl počítač a diskutovali jsme nad připravenými tématy. Práce nám šla dobře od ruky – v podstatě každý příspěvek k diskuzi byl doprovoben jedním prckem. Jediný Vohrada dokázal udržet Láďovo tempo konzumace skvělé lihoviny, Jára i Fanda postupně odpadali...

- F. V zápise z této porady se objevilo celkem 7 bodů, ale zapisovatel si není úplně jistý, zda vše zaznamenal. V každém případě porada trvala zhruba 2 hodiny.
- G. Někdy kolem půl desáté večerní někdo navrhl, že si půjdeme zahrát. No, nebyl to úplně dobrý nápad. Vohrada navrhl, že jako první song si dáme vzpomínkový „Je na Západ cesta dlouhá“. Vzpomínkový proto, že tento song jsme poprvé zkoušeli právě před rokem a právě u Ládi doma. Stalo se. Po druhém songu se Vohrada omluvil, protože se mu dost pletly polohy... Takže zkouška skončila.
- H. Pročez jsme se šli fotit do reprezentační Láďovy komnaty. Popravdě přiznáváme, že úplně všechny fotky jsme nezveřejnili...
- I. Při závěrečném posezení v obýváku s vynikajícím domácím uzeným jsme konstatovali, že nám nový rok 2019, osmý v historii Merendy, začal docela dobře. Ale to jsme ještě netušili, že nám tenhle rok taky přinese dosud neprožité strasti v oblasti interní komunikace. A první potíže na sebe bohužel nenechaly dlouho čekat...

103) 25.1.2019 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Pár hodin před akcí u Vohrady doma porazil najatý dřevorubec obrovský a bohužel již nebezpečný jasan, který měl přesně 83 roků (Vohrada spočítal „léta“) tak přesně, jako jeho maminka. U toho se přirozeně sešli sousedi, a jakmile dílo bylo úspěšně dokonáno, samozřejmě se přinesla kořalka. Takže Vohrada dorazil do Ráje s jistým náskokem.
- B. Chyběl Luboš, který byl na horách.
- C. Hospoda byla úplně plná povětšinou našich fanoušků a hned od začátku se rozjela skvělá zábava.
- D. Asi v polovině vystoupení jsme zahráli dvě bluesovky: Tulácké blues a Černý nebožtík. Dle postřehu přítomné divačky došlo k viditelnému poklesu hudební nálady. Je to spíše ale konstatování, protože to se může stát kdykoli a kdekoli s jinými songy. Důležité je znovu „nahodit motor“ a to se nám v Ráji povedlo.
- E. Bylo asi 21:30 a Ivan rozehrával song „Blues folsomský věznice“. Vohrada nechal Ivana přehrát pár úvodních figur a pak Ivana „představil“ publiku. Lidi začali tleskat, jenže Ivan náhle přestal hrát, pronesl cosi nereprodukovatelného a naštvál se. Pro Vohradu to bylo překvapivé, ale Předseda Pepa se to snažil umírnit: „On to prostě nemá rád, tak mu to nedělej“. Vohrada chvíli přemýšlel, proč se někomu nelíbí, když mu lidi tleskají. Ale nevymyslel to...
- F. Jenže Vohradu to nějak „srazilo“. Po kratší diskuzi jen s Pepou (ostatní nic netušili) požádal, aby převzal post kapelníka: tedy vybral zbytek repecu a na konci se rozloučil s publikem. Vohrada zcela rezignoval na zbytek vystoupení.
- G. Inkasovali jsme honorář: 2 400 Kč.
- H. Druhý den Pepa volal Vohradovi. Trochu rozebrali nepříjemnou událost a dohodli se, že se sejdou na soukromé asi hodinové schůzce před nadcházející zkouškou, aby prodiskutovali, jak v budoucnu takové situace řešit a hlavně jim předcházet.
- I. Následující zkouška hned v úterý proběhla v pracovním duchu a bez jakýchkoli invektiv (po dohodě s Pepou). Vohrada byl velmi dobře připraven a zkoušku vedl zkušeně. S profesionálním nadhledem se jediným slovem o tomto incidentu před nikým nezmínil.

104) 9.2.2019 – Tábor-Žižkovo náměstí

Událost: Pozvánka na vystoupení

Místo: Filmclub Sklepník

Čas: 20:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. V zápisu z vystoupení dne 14.12.2018 stojí: „Zdalo se, že naše vystoupení (v klubu Sklepník) se líbilo provoznímu panu Kalašovi a jeho milé ženě momentálně na mateřské dovolené. Takže jsme si vyměnili kontakty a uvidíme...“
- B. Už 3.1.2019 se pan Kalaš ozval a začalo domlouvání na veřejné hraní u něho v klubu. Nakonec jsme se

- hladce domluvili na termínu a taky na „klubové“ délce vystoupení: od 20:00 do 22:30.
- C. Díky dobrým akustickým podmínkám klubu jsme se na vystoupení docela těšili, přestože nám chyběl Ivan (hrál s Tercií v Novém Ráji).
 - D. Před akcí měl pan Kalaš rezervaci na všechny stoly, ale nakonec se klub zaplnil asi jen ze dvou třetin.
 - E. Přesto se nám hrálo velmi dobře a užívali jsme si to.
 - F. Mimo jiných dorazil i náš věrný příznivec a hlavně tanečník pan Michal se dvěma dámami, takže hlavně jim třem (střídavě) patřil taneční parket.
 - G. Pan Kalaš nás požádal, abychom dodrželi koncový čas vystoupení (a s tím související honorář domluvený na 1 000 Kč / hod produkce), tedy hráli jen do 22:30 s ohledem na to, že nebylo plno. S tím jsme nesouhlasili a požádali, zda můžeme hrát do 23:00, ale za původní honorář. Pan Kalaš nadšeně souhlasil.
 - H. Takže po 23. hodině jsme vyvalili závěrečné přídavkové pecky za všeobecného ohlasu publika.
 - I. Inkasovali jsme domluvený honorář ve výši 2 500 Kč.

105) 9.3.2019 – Chýnov-Holešovna

Událost: Pařba v Holešovně

Místo: Restaurace na Holešovně

Čas: 19:00 – 0:30

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Dne 24.11.2018 vystoupila Merenda v Holešovně naposled a oslavila zde své 100. vystoupení (detailně o tom píšeme jinde). A přesně od té doby – 5 vystoupení během víc než 3 měsíců – jsme se nedokázali sejít v kompletním složení. Až dnes...
- B. Spustili jsme lehce po sedmé večerní a překvapivě stoly poblíž výčepu (cca 15 míst) byly prázdné. Ale to nemělo dlouho trvat...
- C. Po úvodním songu „Do rána se toulám“ Vohrada všechny přivítal: „Merenda dnes na Holešovně podvanácté. Díky, že jste všichni přišli a my uděláme maximum pro to, abyste se tu cítili tak dobře, jak tomu bylo na předchozích 11 vystoupeních.“
- D. Že měl každý song velký ohlas a aplaus, to není třeba zmiňovat, protože na Holešovně je to tak vždycky. Prostě hned od začátku to opět byla paráda...
- E. Už v první hodině jsme vystartovali s novinkami. Publikum slyšelo celkem 8 nových songů a šlo to dobře. Dnes jsme též poprvé zahráli „Pojďme se napít“, což je trochu náročnější song od Roberta Křesťana. Dost jsme se tomu věnovali na zkouškách a při dnešní premiéře to bylo znát. Vyšlo to báječně. Publikum zpívalo a pak nás odměnilo velkým potleskem. Ivan si později pochvaloval, že to poprvé zahrál z paměti (neměl totiž brýle, tak musel...)
- F. Prostor před výčepem se proměnil v jeden velký taneční sál. Nikdy jsme neviděli v Holešovně tancovat tolik lidí.
- G. Song „Vše co mám“ byl interpretován tak, že při slokách zmlkla kapela a jen Vohrada hrál na basu a zpíval.
- H. Uprostřed rozjetého večera dorazili do hospody lehce rozevlátí účastníci masopustního maškarního průvodu v Chýnově: jmenovitě soudruh příslušník SNB v ukázkové uniformě a s obuškem (prý je to hospodský odvedle), dále Trautenberk, též náležitě vyparáděný (se sojčím pírskem na klobouku), a další. S nimi přišel i kameraman, který točí spoty do mládežnické stanice Chýnov TV. Takže Merenda je opět (někde) na filmovém pásu.
- I. Zdálo se, že dnešní produkce šlape opravdu skvěle, snad lépe, než kdykoli předtím.

- J. Ještě v 0:30 se v Holešovně hrálo. Merenda dnes zahrála neuvěřitelných: 54 songů, což byl 3. největší počet v historii Merendy (více jen 27.6.2015, resp. 9.8.2014). Na přání se opakovalo „Quantanamo“.
- K. Díky Láďovi Šalátovi a jeho vyřídilce jsme z pověstné buřinky vysypali 3 500 Kč.

Vtipné momenty:

- A. Zrovna se hrály „Tři kříže“, když masopustní soudruh příslušník SNB přísně chodil kolem kapely, mračil se a poklepával obuškem. A vtom došlo na recitativ, který Vohrada improvizovaně parodoval: „Vím trestat je lidský, ale odpouštět božský, snad mi tedy soudruh příslušník odpustí...”

106) 22.3.2019 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Chyběl Luboš, což jsme tolerovali, protože ho budeme potřebovat při plánovaném výpadku Ivana na vystoupeních 29.3.2019 (Tercie) a 30.3.2019 (Starouš Band).
- B. Už při vstupu do hospody Vohrada odkudsi zaslechl zprávu, že dnes bude při produkci Merendy puštěná televize, protože od 21:00 hrají naši fotbalisti v Anglii (kvalifikace na ME 2020). S velkou chutí tuto zprávu rozšiřovala Vohradovi velmi nesympatická servírka (vztah je pravděpodobně oboustranný), se kterou už se jednou utkal právě na „televizní“ téma.
- C. Když odbila sedmá večerní, Vohrada šel slušně požádat o vypnutí televize. Velmi nesympatická servírka prohlásila, že nikoli, přestože Vohrada kontroval časem fotbalu: od 21:00 – takže 2 hodiny přece může být vypnuto. Nikoli, prý se u výčepu lidi dívají na hokej. A prý to navíc nařídil šéf.
- D. Tak abychom si udělali představu: u výčepu sedí 3 lidi (spíše opilci), kteří se přes vzdálenost celé hospody (dobrých 15 m) budou dívat na TV, před kterou si stoupne kapela. Navíc hospoda je plná lidí, převážně fanoušků kapely, kteří budou zpívat (a tím pádem dělat rachot), anebo tančit (ještě více sníží viditelnost), protože hokej ani fotbal je rozhodně nezajímají. Může toto být něco jiného než trapný naschvál velmi nesympatické servírky?
- E. Vohrada byl připraven se hádat, ale Předseda Pepa se ho snažil uklidnit. Naštěstí si Vohrada vzpomněl na Werichův citát: „Když se člověk hádá víc než půl minuty s blbcem, pak už se hádají dva blbci.“ Přesto Vohrada po uvítacím songu a zdravici sdělil tento „naschvál“ publiku a nabádal přítomné k drobnému odboji – např. pískáním nebo jiným hlasitým projevem si vynutit vypnutí televize. Předseda Pepa opět navrhl nedělat problémy...
- F. Takže Merenda poprvé v historii vystupování v Novém Ráji potupně hrála před puštěnou televizí.
- G. Hospoda byla skutečně plná a každý stůl obsazený. A nikoli příznivci fotbalu nebo hokeje, ale většinou našimi fanoušky, kteří přišli na pozvání. A přestože zpívali a bavili se, bylo jasné, že televizní obrazovka vždy přitáhla jejich pohled. Působilo to nepřítomně a rušivě. Vohrada o přestávkách putoval po stolech přátel Merendy: u Kratochvílů, Jitky Toužimské, u „Čtyřválců“ (Jirka Reiter a David Lebeda) a všude slyšel to samé: proč vás sem zvou, když nechtějí vypnout televizi? Inu, proto...
- H. Fotbal naši slavní čtáristi se štěstím prohráli jen 5:0.
- I. Inkasovali jsme honorář 2 400 Kč a letos druhý problém v Ráji...

107) 29.3.2019 – Tábor-Benešův mlýn

Událost: Zpívání na Beneši

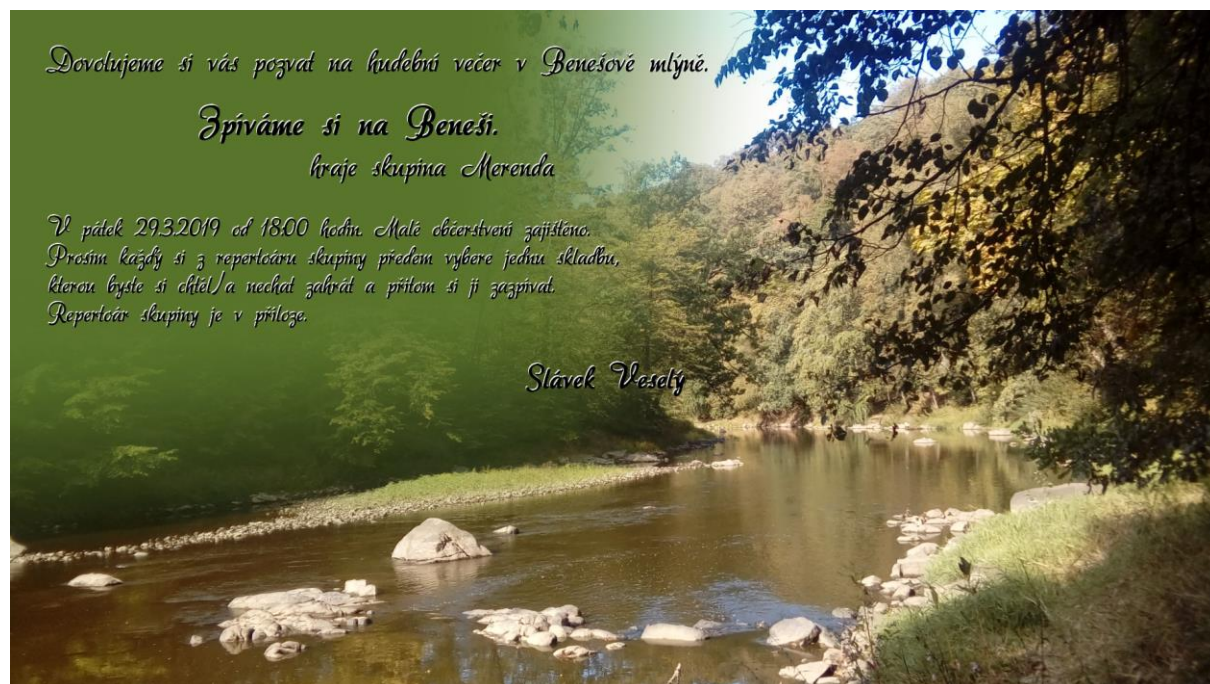
Místo: Benešův mlýn

Čas: 18:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Láďa

Zvací email:

Dovolujeme si vás pozvat na večer na Beneše, pozvánka v příloze, konat se bude 29.3.2019 v 18 hodin. Z repertoáru Merendy v příloze si můžete vybrat, kterou písničku chcete zahrát. Těšíme se
Ing. Vítězslav Veselý

Minutes:

- A. Chyběl Ivan (Tercie hrála v Novém Ráji).
- B. Bohužel na poslední chvíli vypadl i Luboš. Sice předem hlásil, že odpoledne bude na pohřbu poblíž Příbrami, ale měl dorazit alespoň pozdě. Kolem 18:30 Luboš avizoval problémy se svým příjezdem (na pohřbu se prý sešla celá rodina z celé ČR a Luboš chtěli taky pro sebe). Protože Vohrada tušil, že návštěvnost na Beneši nebude bůhvíjaká, Luboš po dohodě odpískal.
- C. Odstartovali jsme až lehce před 7. večerní, očekávající trochu větší návštěvnost. Přestože po dohodě s panem Veselým Vohrada obeslal i vlastní příznivce Merendy, dorazilo něco kolem 25 lidí. Avšak všichni přišli, aby si zazpívali a užili si večer s živou hudbou. Navíc, skoro každý donesl nějakou pochutinu ze své kuchyně a přirozeně se podělil s ostatními.
- D. V obecnstvu jsme viděli tradiční návštěvníky Beneše, včetně Jiřího Sychy (a jeho dcerunky Aničky) a Luboše Chudého + jeho manželky. Na pozvání Merendy dorazila Vohradova manželka Pavlínka + přítelkyně Monika, dále kámoška kapely Jarka, Jiřka Stehlíková s kámoškou a konečně Jitka Toužimská + 2.
- E. Merenda rozjela zahřívací set a pak se podle předem domluveného scénáře hrálo na přání. Předseda Pepa vyhlásil do publika „písničkovou volenku“ s limitem 4 songů na set. To proto, že Pepa předem každému členovi kapely rozdál 4 kolíčky na prádlo pro založení songů ve zpěvnících (velmi chytré – dobře, Předsedo).

- F. Bylo to dobré a vtipné. Báječně se rozjela komunikace s publikem. A tak se nám v jednom setu sešly např. songy: Karáskovům zanesla se žumpa, Bál v lapáku a Když svatí jdou.
- G. V playlistu máme dobrou čtvrtinu songů, které příliš nehrajeme, a tudíž se obáváme, že po delším „nehraní“ by mohl „spadnout řemen“. Dnes jsme si dokázali, že když „musíme“, tak je prostě zahrajeme a to v docela slušné kvalitě. Měli jsme z toho dobrý pocit.
- H. Většina hostů si vybrala tu svoji písničku a krom toho se nezvykle často tancovalo.
- I. Pepa přednesl novou esej, kterou vytvořil pro tuto příležitost. Je pravdou, že nejspíš očekával větší přítomnost technicky vzdělaných lidí (a ti k Benešovi opravdu chodí). Nevadí, i tak to bylo dobré.
- J. Jirka Sycha o jedné přestávce vyrazil na chvíli ke kapele a v tu chvíli byl obklopen všemi muzikanty, protože mládenci z Merendy mají Jirku opravdu rádi. O čem si přesně povídali, to není známo, protože Vohrada se věnoval své manželce. Pana Sychu si užije dost (v tom nejlepším slova smyslu) na zkouškách Bolechu anebo na schůzích výboru spolku. Aha, vy to ještě nevíte: Vohrada byl dne 24.2.2019 zvolen 91% většinou přítomných hudebníků novým předsedou hudebního spolku Bolech, který zastupuje orchestr s již novým názvem: Tábořský symfonický orchestr Bolech.
- K. Akci jsme ukončili kolem 22:30 a Vohrada si s panem Veselým veřejně poděkovali.
- L. Inkasovali jsme hezký honorář: 2 500 Kč.

Intermezzo 19 – Esej: Proč drncá vlak

Filosofie dekompozice

1. Pan Veselý nás požádal, jestli by naše vystoupení nemohlo obsahovat nějaký prvek rozšíření, popřípadě prohloubení vědomostí účastníku tohoto setkání. Vyhověli jsme. Je nám to v podstatě vlastní. Vážení přátelé. Vám, kteří jste se s tím ještě nikdy nesetkali, ozřejmíme princip dekompoziční metody, dekompoziční filosofie.
2. Co to je dekompoziční filosofie, dekompoziční metoda?
3. Je to progresivní přístup k objasňování záhad, havárií a tragédií
 - 3.1. Kdo je autorem a jak vznikla
Autorem je vysokoškolský profesor Ing. Ázek Csc. Dle jeho tvrzení ho celá filosofie dekompozice napadla jednoho dne při stáčení medu nebo při stahování králíka. On už si prý tak přesně nepamatuje při čem, protože ten den dělal obojí.
 - 3.2. Již řadu let se tato progresivní metoda používá při objasňování všemožných záhad a tragédií. Je vám jistě známa havárie raketoplánu Columbia. Shořela při vstupu do atmosféry 16 minut před vlastním přistání. Použitím dekompoziční metody se došlo k tomu, že celou havárii způsobil již při startu velký kus pěnové izolace, který odpadl z nádrže pohonných hmot a poškodil křídlo raketoplánu. Po upřesnění byly jeho rozměry přibližně 600 x 380 x 75 mm. Omračující metoda!
 - 3.3. Pojdme si společně osvětlit její princip. Podle známého Komenského poučky, že vědomosti se mají nalévatí hrdélkem úzkým, vám tuto metodu vysvětlíme na jednoduchém jevu, který všichni znáte a zažíváte: „Proč drncá vlak“.
 - 3.4. Vážení přátelé, co je to vlak? Vlak je soubor vagónů a lokomotivy. Lokomotiva nás nezajímá, protože tam nesedíme. Co je to vagón? Vagon je uspořádaná množina konstrukčních skupin. Základem vagónu je podvozek. Nad ním je prostor pro cestující, jednotlivá kupé, chodba, záchod. K podvozku jsou přiděleny jednotlivé nápravy. Co je to náprava? To je v podstatě hřídel, na jehož každém konci je kolo. Jak se vypočte plocha kola? No přeci πr^2 . π je konstanta a... r^2 je přece čtverec. A přátelé: čtverec na hřídeli a na kolejích?

Děkuji za pozornost!

108) 30.3.2019 – Chýnov-Holešovna

Událost: Oslava narozenin pana Brokeše (80)

Místo: Restaurace na Holešovně

Čas: 17:30 – 22:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Luboš, Lád'a

Minutes:

- A. Chyběl Fanda (plánovaná absence díky schůzi jachtařů v Praze) a Ivan (omluven, hrál se Starouš Bandem a ti nám laskavě uvolnili Lád'u).
- B. Velcí a věrní příznivci Merendy na všech akcích v Holešovně jsou manželé Brokešovi. Před více než 2 lety (4.2.2017) jsme paní Brokešové soukromě hráli k jejím 75. narozeninám. A dnes byl na řadě pan Brokeš a jeho osmdesátka.
- C. Merenda dnes posílena o Luboše („posílena“ je namístě, protože z posledních 8 vystoupení si Luboš zahrál pouze 3x) se rozmístila do netradičního prostoru, protože na obvyklém místě pro kapelu byla slavnostní tabule.

Merenda v netradičním koutě Holešovny...

- D. Předseda kapely Pepa s panem Brokešem prošli taktiku a výsledkem bylo, že máme hrát 3 songy v setu a pak pauza. A hlavně žádné lidovky.
- E. Začali jsme opatrněji, co se hluku týče, abychom hodující publikum příliš nevybláznili. Ale byla to planá obava, už v druhém setu jsme publikum pěkně „učesali“.
- F. Pepa nás varoval, že dnes bude snižená hodnota soustředění se na muziku. Bylo to jasné – už z minulé oslavy jsme věděli, že dámy v rodině a příbuzenstvu Brokešů jsou samé „kočky“.
- G. Pan Brokeš byl vzorný hostitel a prakticky v každé pauze (a že jich dnes bylo) nám u kapelního stolu přistály ovocné kořalky. A později už i láhev.

- H. Kolem desáté večerní povedená oslava skončila. Jedna z dcer oslavence nás vyfotila na svůj mobil a pak se vyfotila i s kapelou. A protože jsme technologicky vyspělá kapela, fotky jsme si během několika vteřin prohlíželi na Vohradově mobilu díky aplikaci WhatsApp.
- I. Obdrželi jsme krásný honorář: 2 500 Kč.

Merendě by nová zpěvačka slušela...

Hezké momenty:

- A. Vohrada po prvním songu přivítal publikum a zejména oslavence: „Dobré odpoledne, my jsme kapela, která si říká Merenda a Holešovna je tak trochu naše domácí hřiště. A protože jsme před 2 lety hráli zde na kulatinách paní Marušky a koneckonců na sklonku loňského roku Merenda vystoupila i pro paní Lenku Hruškovou (dcera Brokešových) na vánočním večírku COPky, zdá se, že Merenda se stává i tradiční kapelou pro Brokešovi (smích). Tímto za celou kapelu přeji panu Brokešovi vše nejlepší k jeho osmdesátinám. Přeji Vám hodně zdraví a lásky – všechno ostatní nestojí za řeč. A přítomnému publiku přeji hezkou zábavu“. Následoval potlesk a poděkování od pana Brokeše zakončený přáním, aby Merenda zahrála za 3 roky paní Brokešové k jejím budoucím osmdesátinám. A celé to korunovala paní Lenka Hrušková s tím, že si dnes vzala diář, aby si Merendu rezervovala na další vánoční večírek COPky. Prý jsme se minule moc líbili, ale mělo jedinou chybu – akce byla v úterý a všichni zaměstnanci museli druhý den do práce. Tak prý letos to musí být v pátek. No vida, a pak že Merenda není rodinnou kapelou Brokešových...
- B. Publiku velice „sedl“ set písniček divadla Semafor. Samozřejmě, že všichni přítomní nad 50 let zpívali známé písně svého mládí. Ale viděli jsme nevidané – vnučky oslavence, krásné dívky kolem 25 let, zpívaly text s kapelou a vypadalo to, že se i dobře bavily.

- C. Posledním songem je, jako vždy, „Washington Lee“ neboli „Přijede na přehlídku generál“. Po části, kde Vohrada odehrál své sólo na kontrabas, se ozval nevídaný a rozhodně nečekaný aplaus. Neuvěřitelné...

109) 5.4.2019 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Tak tohle bylo velmi zvláštní vystoupení... Měli jsme dobře rozjetou akci, kterou jsme si sami zkazili vlastní hloupostí.
- B. Někdy před 22:00, tedy po 3 hodinách produkce, jsme mj. přehráli všechny novinky (jednalo se o 11 nových songů – max. 1 rok staré). A ty měly fakt úspěch. Do té doby jsme zatím vůbec nehráli např.: Semafor (5 songů), Matušku (3 songy), „vypalovačky“ (3 songy), „bluesovky“ (3 songy).
- C. Jenže Jára přišel s tradičně kritickou připomínkou, že vůbec nehrajeme staré songy, které lidi znají a chtějí je. Ačkoli to vůbec nebylo nutné, Vohrada s Pepou to váhavě odsouhlasili. A nastaly nečekané problémy. Jak pravil Merlin králi Artušovi ve slavném filmu Excalibur: „Zlo vždy číhá tam, kde ho nejmíň čekáš...“ To je samozřejmě přehnané, ale poslední hodina vystoupení bylo fakt utrpení, které Vohrada nikdy v Merendě nezažil (a už zažít nechce). A přitom vůbec nebylo třeba experimentovat s publikem – v Novém Ráji chtějí lidi jen „odrhovačky“. Přece to víme, tak proč chceme dělat revoluci.
- D. Abychom udělali Járovi radost, zařadili jsme oblíbené songy z „jeho“ historického zpěvníku a vybrali jsme set: Prokletej bar, Bída s nouzí, Hej hoši do Kalifornie, Vůz do Tennessee. Bylo to hrozné! Songy měly nulový účinek: lidi přesto soucitně zatleskali. Taky jsme je blbě zahráli, což málokdo poznal. A začalo peklo...
- E. Začali jsme se dohadovat, co hrát, protože předchozí série nás rozhodila. Jára sejškoval, že máme tyhle songy hrát častěji (aby nedopadly tak blbě jako dneska), Ivan se začal mračit (zazpívali jsme mu do sóla), Láďa po každém songu lehce škodolibě opakoval: „To hrajeme pořád, tohle taky hrajeme pořád...“. A protože už to všechno bylo zdaleka za čarou, Vohrada musel dnes křičet...
- F. Před poslední půlhodinou Vohrada poprosil, abychom se všichni uklidnili a důstojně dohráli celou produkci. To se jakž takž povedlo.
- G. Myslím, že po skončení akce jsme se ani nepozdravili při odchodu... To už byl letos třetí incident v Novém Ráji.

Appendix:

Bylo totiž jasné, že na nás doléhá ponorka...

Celou záležitost jsme po pár dnech detailně probrali na následné zkoušce, kdy každý z Merendy dostal prostor k vyjádření svého názoru. A diskuze byla opravdu bohatá. Jako jeden z výstupů ze schůze bylo okamžité vytvoření tzv. depozitáře, kam jsme „odložili“ dokonce až 17 songů a tím eliminovali budoucí diskuze o (nežádoucím) přehrávání starého repertoáru. Toto už před časem navrhoval Pepa, ale dneska Vohrada trval na okamžité akci, protože jsme se pořád točili v kruhu.

Celkově jsme se snažili udělat všechno pro to, abychom spolu mohli i nadále žít a hrát...

23.3.2019 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Závěrečný jam při ukončení sezóny

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: 0

Minutes:

- A. Tradičního jamu při příležitosti ukončení sezóny večerů „country“ hudby s živou kapelou (22. sezóna) se bohužel nezúčastnil nikdo z Merendy (kromě Ivana).
- B. Dosavadní letošní hraní v Novém Ráji se nám moc nevyvedlo, protože na každém ze tří vystoupení se vyvrbil nějaký problém...

110) 26.4.2019 – Tábor-Bar Siesta

Událost: Pozvání pořadatele

Místo: Bar Siesta (Sojčák)

Čas: 20:00 – 24:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Naše první pozvání o této lokality přišlo od pana Petra Votýpky SMS zprávou v půli ledna 2019 s nabídkou vystoupení v únoru a březnu. A protože jsme měli na tyto měsíce nasmlouvaná vystoupení, první volný termín vyšel až na konce dubna.
- B. Vohrada se byl na místě osobně podívat už 25.1.2019 a členité prostorové rozmístění se docela líbilo, včetně pódia pro kapelu. Nutno dodat, že pan Votýpka zde pořádá žánrově opravdu pestré akce: diskotéky, rockové kapely a ... nás.
- C. Sešli jsme se v plném počtu a hrálo se nám výborně, dobře jsme se slyšeli a šlapalo to. Aniž jsme to teď tušili, byla tohle předzvěst budoucích dobrých výstupů kapely v této lokalitě.
- D. Dorazil i věrný návštěvník a skvělý tanečník pan Michal, který neustále vyzýval k tanci své dvě společnice.
- E. Celý prostor vyhrazený posluchačům před kapelou byl skoro plný. Většinou dorazili místní, aby ukojili svoji zvědavost ohledně nového angažmá.
- F. V jedné z pauz se, kde se vzal, tu se vzal, objevil mladý harmonikář a navrhoval společné hraní. Nemáme s tím dobré zkušenosti, takže ho Vohrada s poděkováním odmítl a navrhl mu jeho sólový výstup v rámci přestávky. To bylo vhodné řešení, protože mládenec sice báječně válel na akordeon, ale byl k nezastavení...
- G. Při vyplácení honoráře paní hostinská velmi chválila naši produkci – prý se zmíní před panem Votýpkou. A protože je znalá, celý honorář 2 800 Kč vysázela Vohradovi ve 200 Kč bankovkách.

111) 1.6.2019 – Sezimovo Ústí

Událost: Den otevřených dveří firmy Kovosvit

Místo: Firma Kovosvit

Čas: 9:00 – 13:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Možná díky dobrému ohlasu na naši produkci na výroční konferenci APSS z října roku 2018 jsme opět dostali pozvání od agentury RichART na tuto akci. V průběhu dopoledne se sám Richard Dušák přišel podívat a krátce poklábosit s kapelou.
- B. Poprvé jsme hráli ve velmi netradičním čase: od 9:00.

- C. Vše režírovala Richardova dcera Veronika Holubová Dušáková, která k velmi vyletněnému ohozu nosila opravdu parádní (široký) klobouk. Krom toho se zde Vohrada potkal i s Michaelou Jirkovou, která měla na starosti za RichART akci k výročí 100 let republiky ve Stádlci dne 28.7.2018, kde hrála kapela MexWave. Míša byla těhotná.
- D. Hráli jsme pod „Kováckým“ stanem blízko vchodu do fabriky, což bylo strategicky velmi dobré místo. Každý návštěvník (a že jich bylo!) nás musel minout. Pokud se lidi přímo nezastavili, alespoň očkem pohlédli po kapele. Navíc přímo proti kapele byl (rovněž strategický) stánek s výtečnými klobásami a pivem.
- E. Zarážela nás tak enormní návštěvnost, kterou Vohradovi vysvětlil jeho přítel Karel Hladký, bývalý pracovník Kovosvitu: „Pro lidi na Kováku je tohle ‚srdcovka‘, protože tu většina z nich pracovala. Prostě, jsou patrioti a nedají na fabriku dopustit, ať už to teď s Kovákem vypadá jakkoli....“
- F. Obdrželi jsme tradiční honorář 1 500 Kč/hod produkce, tedy celkem 6 000 Kč.
- G. Z vystoupení máme dvě krásné papírové fotky – to se hned tak nevidí. Ale vy je bohužel taky hned tak neuvídíte...

112) 25.6.2019 – Dobronice u Bechyně

Událost: Oslava kulatin Míly a Alenky

Místo: Rekreační středisko Lužnice

Čas: 18:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Dámy Míla a Alenka (+ jejich mládenci) jsou pravidelnými každoročními návštěvníky RS Lužnice. Jsou sice z Prahy, ale co se dá dělat... A protože Merendu párkrát slyšely hrát na akcích ve středisku, pozvali si nás na oslavu svých významných kulatin. Akorát nevíme číslo...
- B. Chyběl Luboš, který se nacházel těsně před odjezdem na dovolenou. Omlouval se Vohradovi a vzhledem k tomu, že jsme tušili akci komorního charakteru, Vohrada ho uvolnil (ve prospěch budoucích akcí, kdy je potřeba každé ruky a nohy).
- C. V kempu jsme se sešli v 17:30 a byl neskutečný hic. Naštěstí jsme hráli v restauraci, kde se dalo jakž takž přežít.
- D. No, společnost nebyla úplně z největších, ale když si přisedl i správce střediska Zdenda Vejvar a spolumajitelka Jana Plášilová, tak to bylo v poměru ke kapele úplně vyrovnané. Pro méně chápavé, bylo to: 6 na 6.
- E. Jenže smlouva je smlouva, pročez Merenda hrála naplno a odehrála své standardní vystoupení.
- F. Komorní atmosféra dovolovala nadstandardní výřečnost. Po songu „Zlatokop Tom“ Vohrada přidal příhodu, kterak Merenda na svém úplně prvním vystoupení k Vohradovým padesátinám (23.3.2012) zahrála právě tuhle písničku a manželka Pavlínka se díky textu: „Ty jsi to moje zlato...“, který byl s výmluvnými úsměvy směřován právě jí, s Vohradou konečně udobřila. To proto, že večer předtím se Vohrada trochu najebal se svými spolužáky a nedodržel některé dohody...
- G. Se setměním se ochladilo, takže zbytek večera plynul v poklidné atmosféře a Merenda odehrála standardních 5 hodin muziky.
- H. Obdrželi jsme krásný honorář ve výši 3 000 Kč.

113) 28.6.2019 – Tábor-Bar Siesta

Událost: Pozvání pořadatele

Místo: Bar Siesta (Sojčák)

Čas: 20:00 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Po dvou měsících jsme dostali znovu pozvánku do téhle lokality, když pan Votýpka o nás usiloval už mnohem dřív.
- B. Chyběl nám Luboš, který se nacházel na rodinné dovolené.
- C. V Siestě nás čekalo nové prostředí, byla totiž probouraná zeď do vinárny (bývalá vinárna Finlandia), čímž se opticky velmi otevřel hudební prostor a sedící ve vinárně mohli sledovat kapelu.
- D. Dorazila i tříčlenná delegace z Chýnova od Mládků: Svatava, Dáša, Míra – ten o berlích. Později nám Dáša poslala pěkné fotky.
- E. Vedle kapelního stolu sedělo asi deset místních posluchačů. A mezi nimi dívka jménem Jiřinka, která velmi často a ráda zpívala songy s Merendou. Později z ní vypadlo, že „country“ muzika jí moc baví a prý ji hrajeme velmi pěkně.
- F. Když bylo po představení, opětovně jsme se shodli, že se nám tu hraje skvěle, i když díky blízkým se prázdninám nebyla posluchačská účast nijak valná.
- G. Paní od výčepu, která nás minule chválila, nás chválila opět a znovu celý honorář ve výši 2 400 Kč vysázela Vohradovi ve 200 Kč bankovkách.

Merenda na pódiu v Siesta baru

Dáša Mládková fotí Vohradu s chýnovskou enklávou. V pozadí vinárna, která se publiku „otevřela“ po probourání dělící zdi.

114) 6.9.2019 – Chýnov-Kulturní dům

Událost: Oslava 70. narozenin Pavla Eyberta

Místo: Společenská místnost Kulturního domu Chýnov

Čas: 16:30 – 22:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

*Jsem stále plný elánu, energie mám na rozdávání,
ale datum nelze změnit!*
*Proto Vás srdečně zvu na malou oslavu
mých kulatých narozenin,
která se koná dne 6. září od 16 hodin
ve vinárně restaurace Na Radnici v Chýnově.
Jste srdečně zváni, vezměte s sebou dobrou náladu
a na oplátku Vám i k tanci zahraje kapela Merenda.
Občerstvení a něco na žízeň bude též k dispozici.
Těší se na Vás Pavel Eybert!*

Minutes:

- A. Přestože v září už jsme měli domluvené dvě akce, k tomu všemu jsou Táborská setkání, ale odmítnout Pavla Eyberta prostě nejde.
- B. Jeho kulatiny se slavily ve „vinárně“ restaurace Na Radnici v Chýnově, tedy v poměrně velkém prostoru nad hospodou, kde jsme poprvé hráli 1.10.2016. Tentokrát jsme se ale přestěhovali do jiného kouta, do velmi frekventovaného místa při vstupu k vinnému baru, kam každý z návštěvníků alespoň jednou prošel s oslavencem Eybertem na prcka.

- C. Luboš dorazil později (a nestihl se vyfotit s oslavencem), jelikož jeho firma Zeelandia se tou dobou stále potýkala s myšlenkou nasazení nového informačního systému a ne a ne se domluvit na termínu ostrého spuštění. To bylo předmětem schůzky, na které musel Luboš jako vrchní aťák být, a výsledná nedohoda (jako už několikrát předtím) byla důvodem jeho zdržení.
- D. Ve společnosti bylo spousta slavných jmen a současných či bývalých politiků, tedy kamarádů oslavence. Tito všichni si potřebovali zavzpomínat na staré časy a sdělit aktuální dojmy a proto se zábava rozjížděla jen velmi zvolna. A my tomu nijak zvlášť nebránili.
- E. Nicméně, když nastal ten správný čas, vyslyšeli jsme přání a pro sedmdesátníka zahráli velmi dlouhý song. To proto, že vyzvatelky – samozřejmě dámy – vytvořily mocný kruh a každá si chtěla s věčně mladým Pavlem zatančit.

Pavel Eybert – věčně mladý...

Vlastní song věrných spolupracovníků.

- F. Šestičlenná partička bývalých spolupracovníků Pavla si připravila velmi působivé vystoupení. Na melodii známého songu Jarka Nohavici „Dokud se zpívá, ještě se neumřelo“, kterou zahrála černovlasatá obrýlená kráska na kytaru, kolektiv zazpíval oslavnou ódu na život a dílo Pavla Eyberta. Rádi jsme uznali, že vlastní text byl velmi vtipný a hlavně výstižný.
- G. Nikdo nechápeme, jak ten nekonečný nápor zdravic, tanců a „oslavných panáček“ mohl Pavel vydržet, ale když jsme kolem půl jedenácté končili, vypadal stále ještě docela svěže.
- H. Obdrželi jsme velmi slušný honorář.

115) 21.9.2019 – Moraveč

Událost: Šedesátiny kamaráda Pavla Kratochvíla

Místo: Penzión U Farmáře

Čas: 17:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Tuhle akci si Pavel Kratochvíl (pro Vohradu navždy zvaný Melák) objednal tři čtvrtě roku předem. Měla být v Borotíně v hospodě Na Rynku, kde jsme nikdy nevystupovali, což je vždy zajímavá výzva. Ale nakonec se akce přesunula do

známého penzionu, protože borotínský hospodský prý odmítl udělat Melákovi uzavřenou společnost.

- B. V penzionu U Farmáře jsme už hráli dvakrát a jedno jsme věděli jistě: nehrát venku. To se stalo před pěti lety, přesně 9.8.2014 a nemělo se stát – kapela se zvukově úplně ztratila v rozlehlém prostoru „zápraží“ a obří pergoly. Je ještě jiný důvod, proč se to vůbec nemělo stát. Tehdy jsme totiž hráli na svatbě jednomu z šéfů Vohrady. No, a tehdejší ženich už je rok rozvedený...
- C. Chyběl nám Luboš, jelikož byl zrovinka na dovolené, ale díky indoorovému hraní to šlo zvládnout.
- D. Mezi hosty bylo spousta známých tváří (manželé Simonovi, manželé Doubkovi, V. Procházka) a celkově společnost působila velmi svěže a akčně.
- E. Přímo Melákem a jeho ženou Vendulou byli Vohradovi představeni jejich „mladí“ – tedy dcera Petra Bártová a její manžel Jára Barta. Ano, to jsou ti skvělí hudebníci Bártovi. Ona: konzervatorně vystudovaná zpěvačka, on: klávesista, hudební skladatel, učitel skladby na Ježkárně v Praze, vedoucí jazzového Jára Barta Tria, toho času hráč v kapele Lenky Filipové. A protože se mohlo tykat, strávilo se mnoho chvil povídáním o muzice...
- F. A taky o Bolechu, protože Jára měl tu čest a byl předchozím předsedou Vladimírem Vanclem pověřen, aby Bolechu před lety zakoupil dodnes používané klávesy Yamaha. Jára převyprávěl celou tu anabázi a nějak opatrně sdělil, že z toho pověření měl dojem, že ten nástroj má taky v Bolechu obsluhovat. Nějak se z toho vykecal...
- G. Hraní uvnitř penzionu nám svědčí. Kapela zněla dobře a v podvečer byly nejčastějšími tanečníky děti v náručích svých rodičů. Když je později rodiče uložili v horních patrech penzionu, přišli si zatančit oni sami. Oslavenci jsme zahráli jeho oblíbený song, při kterém vystřídal všechny partnerky v uzavřeném a hodně velkém kruhu.

- H. Lehce po setmění se konala slavnostní chvilka s promítáním videa. A to byla velká paráda. Asi půlhodinový dokument byl dojemným vyznáním lásky oslavenci Melákovi. Vyznavači byli z řad rodiny (manželka Vendula, dcera Petra a její manžel Jára, syn

Pavel), ale z plátna na nás též mluvili všichni přítomní hosté. S nimi totiž manželé Bártovi – autoři dokumentu – v předstihu natočili gratulační videa.

- I. Kolem jedenácté večerní Merenda dohrála a zbylá dobrá dvacítká přítomných ji odměnila uznalým potleskem. Když jsme vypadli, společnost včetně oslavence Meláka pařila ještě dlouho do noci. Jak jsem říkal v úvodu: vypadali svěže a akčně, a to i kolem půlnoci.
- J. Inkasovali jsme překrásný honorář: 4 000 Kč. Díky, Pavle.

Úžasný moment:

Společnost se v penziónu shromáždila již kolem poledne na slavnostním obědě. Snacha oslavence (manželka syna Pavla) byla již v pokročilé fázi těhotenství a při obědě se necítila úplně v pohodě. Tak ji raději odvezli k lékaři. No, a v půl čtvrté odpoledne porodila zdravého chlapečka jménem Jakub. Když před pátou dorazila Merenda, konal se dublovaný slavnostní přípitek: na oslavence Meláka a na čerstvě narozeného vnoučka. Lepší časování si oslavenec vybrat nemohl...

116) 27.9.2019 – Dobronice u Bechyně

Událost: Přechutnávka vína Znovín s Charlie Slavíkem

Místo: Rekreační středisko Lužnice

Čas: 20:00 – 03:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Chyběl nám Ivan a Merenda pokračovala v rekordním tažení ohledné své nekompletnosti. Naposled jsme se sešli všichni 26.4.2019. Takže to máme skoro přesně 5 měsíců...
- B. V kempu jsme se shromáždili lehce po páté, a protože většina muzikantů zde spala, nejprve jsme se zabydleli v útulných chatkách. Tentokrát Vohrada dorazil se svými „strážnými andělkami“: manželkou Pavlínkou a přítelkyní Monikou.
- C. Kolem šesté večerní Charlie odstartoval svoji osobitou prezentaci vína ze Znovína a jako vždy oplýval skvělým charismatem a novými vtipnými průpovídkami. Bylo to ve větším poklidu než loni, kdy Charlie pekelně chvátil, protože potřeboval brzy odjet. Tehdy jsme si ani nezajamovali...
- D. Pepa je vzorný organizátor a celou akci má vždy dobře připravenou. Sympatické je, že se pokaždé snaží přijít s novými nápady na pobavení publika o přestávkách.
- E. Opět jsme se dohodli, že během obou přestávek Merenda nebude hrát a prostor dostanou jiní protagonisté se svými výstupy.
- F. Protože nebyl přítomen Ivan, který víno moc nemusí a na každé přechutnávce se vždy ládoval Plzní (a Vohrada většinou s ním), tentokrát jsme všichni koštovali předváděné vzorky a dokonce si dělali poznámky u těch, co nám šmakovaly. A vůbec to nebylo špatné.
- G. Přestávkové atrakce:
 - a. Náš Láďa Lukáš vystoupil ve scéně společně se svojí přítelkou Petrou. Bylo to velmi avantgardní a proběhlo to asi takhle: jedněmi dveřmi vstoupila mezi obecenstvo Petra, velmi svůdně oblečená jako lehká děva. Čekali jsme, koho si vybere. A byl to Míra Mládek, se kterým začala neuvěřitelně přesvědčivě flirtovat. Nakonec ho odtáhla ven ze sálu protějšími dveřmi. V tu ránu prvními dveřmi vstoupil Láďa oblečen jako pasáček a hnal svého vepřika do dveří, kam zmizeli milenci. Toť vše. Trochu nechápavému publiku pointu odhalil Pepa: „No, je to jejich prvotina...“ Velký potlesk.
 - b. Merenda se zúčastnila soutěže, kde se hrálo o láhev vína pro toho, kdo vymyslí nejvíce slov s koncovkou „-del“. Soutěž byla anonymní a každý účastník uvedl do záhlaví formuláře jen svůj mobil. Vymysleli jsme přesně 10 slov a pak jsme se dozvěděli, že se s kýmsi dělíme o první místo. Jde jen o to, jestli u našeho stolu zazvoní mobil. Nezazvonil. Láhev vína jsme nevyhráli a stříbrná medaile se neudělovala...
- H. Kolem půl osmé večerní Charlie skončil za obrovských ovací publika. Následoval úprk nadřazených zájemců pro místnosti, kde se prodávalo víno, aby vykoupili ty nejlepší kousky.
- I. Charlie se pak předvedl jako skvělý hráč na foukačku ve svém sólovém výstupu. Následně si s Merendou vrznul ve dvou skladbách, kde dostal prostor pro svá sólička.
- J. No, a od osmi to bylo na Merendě. Takže jsme se do toho pustili a publikum jsme řádně „učesali“.
- K. V půlnoci skončila oficiální část produkce a pak nastala ta neoficiální. Končili jsme tradičně kolem půl čtvrté ranní a prý jsme opravdu hodně hráli.
- L. Ráno u snídani někdo říkal, že jsme přehráli celý zpěvník a hezkou řádku lidovek. Nikdo z Merendy to ani nepotvrdil, ani nevyvrátil...

117) 10.10.2019 – Tábor-Hotel Palcát

Událost: XI. výroční kongres poskytovatelů sociálních služeb (APSS)

Místo: hudební klub BarBar v hotelu Palcát

Čas: 19:30 – 24:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Díky dobrému dojmu z loňského roku jsme opět dostali pozvání od Richarda Dušáka na 11. kongres APSS
- B. Sláva: Merenda se poprvé od 26.4.2019 sešla kompletní!!!
- C. Přestože start byl ohlášen až od 19:30, dle propozice se Merenda shromáždila již v šest večer. Tentokrát jsme již zkušeně prošli bočním vchodem přímo do BarBaru a netísnil se s ostatními návštěvníky v recepci hotelu.
- D. Zkušenosti z loňska nám pomohli i v rozmístění kapely, pročť jsme se suverénně rozmístili na vyvýšené galerii, přestože kdosi z obsluhy měl úmysl protestovat. A protože měl Vohrada u sebe dost peněz (na rozdíl od loňska), založili jsme kapelní účet a pustili se do Stelly.
- E. Kolem 19. hod se klub naplnil a přišel prezident APSS pan Jiří Horecký v doprovodu již tradičního moderátora Aleše Cibulky. Udělali krátký projev, vesměs byl i vtipný a vše zakončili přípitkem. Merenda ještě počkala na předtančení Taneční školy Atak Tábor a kolem 19:30 jsme spustili.
- F. Po prvním songu se překvapivě ozval výrazný potlesk, pročť Vohrada s o to větší chutí přivítal přítomné. Mimo jiné sdělil zásadní numerologický fakt: „Loni jste měli 10. jubilejní kongres a hráli jsme vám jedenáctého (října). A protože dnes máte 11. kongres, proto hrajeme desátého.“ No, někteří se chytli a zasmáli...
- G. Myslím, že letos už jsme nebyli jen důstojné křoví náhodně nebo úmyslně procházejícím účastníkům – lidé hodně tleskali našim songům.

GALAVEČER V HOTELU PALCÁT

Kongresový sál (přízemí)

▪ sál Jordán (1. patro) ▪ BarBar (suterén)

18.30 – Otevření sálů

19.00 – Zahájení galavečera

- Slavnostní předání certifikátů Značka kvality v sociálních službách
- Slavnostní předání diplomů Certifikovaný manažer v soc. službách
- Předání osvědčení o Certifikaci paliativního přístupu pilotně hodnoceným zařízením ▪ Udělení Ceny APSS ČR ▪ Raut ▪ Hudba: kongresový sál – Elvis Presley Revival Band, African soul a Big Papa ▪ BarBar: Merenda, předtančení Taneční školy Atak Tábor
- DJ v klubu La casa Havana
- Slovem provází Aleš Cibulka

- H. V jeden okamžik se u stolu blízkého kapele shromáždilo několik dam v krásných róbách a vydatně zpívaly songy s Merendou.
- I. Kolem půl jedné to bylo jako přes loňský kopírák: zahráli jsme 2 přídavky („Když svatí jdou“ a „Washington Lee“), čímž se zbylé asi 20-členné publikum dostalo do opravdického varu. Ale bohužel už byl konec...

Milý moment:

Dne 29.10.2019 přišla SMS od Richarda Dušáka z pořádající organizace RichART:

Ahoj Petře!

Měli jste na kongresu APSS takový úspěch že vás hned objednávají na příští rok 8.10.2020 opět Palcát!

Merenda!

118) 12.10.2019 – Hartvíkov

Událost: Výlov místního rybníka

Místo: hospoda U Mrtvoly

Čas: 18:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Láďa

Minutes:

- A. Toto byla naše premiéra ve vsi zvané Hartvíkov (27 trvale žijících obyvatel) a současně naše letošní nejvzdálenější hudební destinace: 22 km od Tábora.

- B. Jak patrně z obrázku výše, uprostřed vidíte nádherně opravený kostel se hřbitovem (ten vidět není). Vlevo je pak místní hospoda a už není třeba vysvětlovat, proč se jmenuje „U Mrtvoly“.
- C. A ještě jedna premiéra se dnes konala: Pepa přijel na vystoupení fungl novou károu Škoda Karoq. Později jsme si ji všichni prohlédli, obešli dokola, sedli si dovnitř, všechno osahali – zkrátka dělali takové ty opičky, co lidi dělají, když potkají nové auto.
- D. Láďa řídil další vůz a přivezl Vohradu a Fandu. Více než půlhodinovou cestu Vohrada zpříjemnil spoluhráčům vyprávěním o tehdy novém seriálu na ČT Art s názvem

„Rolling Stone: Fenomenální časopis“. Zde jste se mohli něco dozvědět o jisté skupině fanynek rockových kapel (groupies), které si říkaly „sádruvačky“. V zásadě to byly absolventky středních uměleckých škol a vždy pracovaly ve dvojicích. Jedna intenzivně pracovala na tom, aby zamýšlený objekt byl vhodně připraven, a když byl, druhá ho v té chvíli bleskově zasádruvala. Takže jste mohli uvidět výstavu sádrových odlitků Jimiho Hendrixe, Jimiho Page (Led Zeppelin) a mnohých dalších...

- E. Ale k věci: v obci byl svátek, protože se konal výlov místního rybníka. Bylo vcelku vlídné počasí, pročez hromada lidí seděla na venkovní zahrádce, ale i uvnitř hospody bylo docela plno. Uvítali nás velmi slušnou porcí bramborového salátu a řízkem z kapra přes půl talíře. Bylo to vynikající. Jedním ze spolustolovníků byl i Kristián Kodet, který má v Hartvíkovicích hned vedle hospody chalupu.
- F. Neřidiči Vohrada a Fanda, a v této chvíli i řidič Jára, požádali u baru o malý vzorek nějaké vhodné lihoviny. Velmi vlídná a snaživá paní za barem byla trochu bezradná (protože ve vsi všichni pijou rum a zelenou), ale při ohledání skříněk narazila na nepojmenovanou láhev světlé kořalky. Dali jsme tedy ochutnávku a vyklubala se z toho suprová domácí meruňkovice. Při placení jsme se dozvěděli, že je to grátis a zároveň můžeme přijít košťovat kdykoli během večera. No, vykošťovali jsme ji celou ...
- G. Místní publikum nejspíš nebylo příliš zvyklé na živou hudbu, pročez jsme si museli své pozice teprve vybojovat. A dařilo se. Navíc po setmění se všichni venkovní otužilci nahnuli dovnitř a jak známo: více lidí udělá větší zábavu.
- H. Dorazil též hlavní porybný Štěpán (kamarád našeho Pepy), pozdravil se s kapelou a byl to právě on, kdo udělal tu největší zábavu. S přibývajícím venkovním tmou a procenty alkoholu v žilách přítomných stoupal i chaos a úroveň decibelů v malé hospůdce. Vše dospělo ke svému vrcholu, když nás Štěpán požádal o Sokolíky. Náš zákazník, náš pán. Přehráli jsme song o 8 slokách a děly se věci. Štěpán stojící na nejbližším stole, udával pomyslné tempo všem ostatním sokolíkům. Na jeden ze stolů vysadili i dosti nepohyblivého staříka a nám občas zatrnulo, když se rozkymácel v rytmu při nekonečném songu. Všechno dobře dopadlo, ani jeden sokolík a ani jeden stůl se nerozpadl.
- I. Inkasovali jsme příjemné 3 000 Kč a slíbili si další setkání napřesrok.

Milé momenty:

- A. Po skončení produkce hlavní porybný Štěpán pozval celou kapelu k sobě domů a vlastně nám nařídil, že si všichni musíme odvézt domů rybu. Tedy popojeli jsme 3 auty (Pepa, Jára, Láďa) asi 100 m od hospody na jeho statek, kde na prostorném dvoře bylo několik kádí plných ryb. Tma i mírná společenská únava Štěpánovi komplikovaly odchyt ryb do podběráku, ale nakonec se vše zdárně zadařilo. Vohrada vyfasoval asi metrového amura, což je jeho nejoblíbenější ryba (tedy na talíři). Doma ji ještě stačil dát do vany (kolem 1:00 hod), kde rybička obživla. Ale špatně zajistil špunt, pročez v 7:00 proběhl následující budíček od manželky: „Ta ryba ti chcipla a nevím, jestli chci jíst chciplou rybu...“ Jenže Vohrada měl už v 9:00 naporcované podkovičky z asi 10 kilové ryby. A celý týden jsme měli dennodenní rybí hody – amur byl vynikající a manželka si děsně pochvalovala.
- B. Následující středu sdělil učitel kontrabas Vohradovi na pravidelné hodině, že v pondělí večer se v tábořské sauně uskutečnil následující hovor:
Učitel tělocviku Igor: „V sobotu jsem byl na výlovu v Hartvíkovicích a hrála tam Merenda. Váleli moc dobře a ten jejich basák je fakt dobrej.“
Dan (Vohradův syn): „Musí bejt dobrej, když má skvělýho učitele kontrabasu...“
Zdeněk (učitel kontrabas): „Musí bejt dobrej, když má skvělýho učitele kontrabasu...“

119) 26.10.2019 – Tábor-Bar Siesta

Událost: Pozvání pořadatele

Místo: Bar Siesta (Sojčák)

Čas: 20:00 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Naše třetí vystoupení v Siestě v tomto roce. Po pravdě, je velmi milé, že nás pan Votýpka neustále zve a chtěl by nás prakticky každý měsíc, přestože návštěvnost těchto akcí je slabší...
- B. Tentokrát to zachránila „chýnovská enkláva“ v počtu 10 fanoušků (tradičních z Holešovny). Na pozvání Merendy dorazili rodiče od MUDr. Sysové a k tomu přišlo pár místních. Takže kolem 20 lidí.
- C. Pepa dorazil s lehkým zraněním obličeje (při dnešním výlovu nechráněně narazil do dveří) a nejen díky tomu vypadal unaveně.
- D. Nicméně, Merenda válela v báječné formě. Přesně nevíme, čím to bylo, ale všem se nám hrálo super a všichni si chválili souhru kapely, která šlapala jako nikdy.
- E. A proto jsme byli odvážní a bez velkého přemlouvání jsme si dnes premiérově dali „Whisky to je moje gusto“. Láďa to před písní glosoval, že: „... je mi to jedno, protože s ostudou jsem velký kamarád...“. Ale toho rouhání nebylo třeba, jelikož song jsme napoprvé vystříhli parádně. Tak parádně, že to všichni posluchači ocenili velkým aplausem a od stolu chýnovských se ozývala slovní pochvala ohledně skvělé aranže. A to měli pravdu...

- F. V poslední hodině už se dost často tancovalo, a proto jsme sety prodlužovali o nové songy, abychom udrželi tanečníky na parketu. A to se dařilo...
- G. Závěrečný set i s dvěma přídávky tleskal a tančil každý, kdo měl ruce a nohy. Závěr byl výtečný...

- H. U stolu naproti kapele seděl osamocený mládenec a poslední hodinu vystoupení Merendu velmi pečlivě zkoumal. Po produkci odchytl Vohradu, představil se jako Franta a vypadlo z něho, že je basákem kapely podobného žánru. Chválil Vohradovu basu a ještě více jeho hru. Vohrada s úctou poděkoval... Později Láďa upřesnil: „Ten basák se jmenuje Franta Šetelík a je z kapely Weramon a je fakt dobrej.“
- I. Obdrželi jsme tradiční honorář 100 Kč/hod/muzikant, takže 2 400 Kč a opět pečlivě připravený ve 200 Kč bankovkách. Vohrada si všiml, že paní i pán od výčepu si nás občas chodili poslechnout, takže při předávání honoráře nešetřili chválou na adresu Merendy. Prý hrajeme perfektně a už se moc těší na naše příští vystoupení. Děkujeme.

Emailová tečka od Járy (29.11.2019):

Aby té chvály nebylo málo, v Siestě se chýnovským moc líbilo (proto je s sebou také pořád tahám) a moje moravská příbuzná byla přímo nadšenááá!!! 😊

Jarda

Nadšenááá!!! moravská příbuzná Mládků (uprostřed)...

...se opravdu dobře bavila.

120) 1.11.2019 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Chyběl Luboš a Ivan to glosoval: „Ještě s vámi Luboš hraje? Už si ani nepamatuju, kdy jsem ho viděl naposledy, protože se neustále míváme...“ Ale tato Kronika to ví přesně, takže naposled se mládenci viděli (když nepočítáme zkoušky a vystoupení v Palcátu 10.10.2019 v povinné kompletnosti) 26.4.2019 v Siesta Baru na Sojčáku. Tedy vlastně přes půl roku.
- B. Smlouva je smlouva a začali jsme přesně v 19:00. S vypnutím televize nebyl problém, protože obě přítomné servírky byly velmi v pohodě. A v úvodu se stalo něco naprosto nevídaného, natož v Ráji. Neúnavný tanečník pan Michal hned při prvním kusu vyzval svoji tanečnici na parket. Od té doby se tančilo prakticky pořád.
- C. Během půlhodinky se hospoda úplně naplnila a atmosféra byla fakt dobrá. Zřejmě z minulého vystoupení jsme si odnesli dobrý rytmický dojem, takže dnes jsme opět řídili velmi dobře šlapající hudební stroj.

- D. Letošní sezóna v Novém Ráji je pro Merendu výjimečná v tom, že pokud se dostaví Ivan, nastane vždy trochu třaskavá atmosféra. Tentokrát byl ale Ivan ve velmi dobrém rozmaru a celou produkci jsme sdíleli bezkonfliktně. Až na malou drobnost těsně před koncem „utkání“ v songu: „Tak už mi má holka mává“, který je Ivan zvyklý hrát v jiné tónině. Takže si to trochu odbrblal a sám sebe vyloučil z hraní (na 2 minuty za nesportovní chování).
- E. Budeme muset trochu vyladit dramaturgii závěru v Novém Ráji, protože kolem půl jedenácté docela dost lidí odešlo, nejspíš na poslední autobusy. Pročez závěrečné pecky jsme hráli už pro poloprázdný (my optimisti říkáme „poloplný“) sál.
- F. Inkasovali jsme tradiční honorář ve výši 2 400 Kč, který slečna servírka překvapivě sama přišla Vohradovi vyplatit (vždycky je něco poprvé a někdy je to milé).

Vtipný moment:

U stolu poblíž kapely seděla velmi dobře vypadající dáma věkem kolem čtyřicítky. Často zpívala s kapelou a mile se na každého muzikanta usmívala. Prostě, nešlo si jí nevšimnout. V jedné z pauz se o ní Láďa zmínil. Jeho obzvlášť zaujalo, že měla na nose výrazné brýle a převyprávěl nám v souvislosti s obrýlenými dámami jistou nepublikovatelnou příhodu. A pak se vrátil k „naší“ dámě s brýlemi a posmutněle řekl: „Hoši, já si ale myslím, že nebude mít hezký zadek.“ To jsme nemohli rozhodnout, protože nikdo z nás ji zatím neviděl jinak než sedící. A Láďa doplnil: „Hele, Vohrado, já hraju zády k ní. Kdyby náhodou vstala, když budeme zrovna hrát, dej mi vědět.“ Stalo se. Někde uprostřed songu „Kingston Town“ obrýlená kráska povstala. Vohrada písknul a všichni hudebníci zabořili své zraky do jediného místa v sále. Láďa měl pravdu. Ale větší problém byl, že jsme všichni vypadli z rytmu a kapele téměř „spadl řemen“.

121) 15.11.2019 – Chýnov-Holešovna

Událost: Pařba v Holešovně

Místo: Restaurace na Holešovně

Čas: 19:00 – 0:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Po dlouhé době byla Merenda v Holešovně nekompletní. Chyběl Ivan, který byl nepřemluvitelný, přestože večer nikde nehrál. Byl sice pátek, ale tuto akci jsme naplánovali tak, aby neměl povinnosti v Novém Ráji (u kapel Tercie nebo Starouš Band). Přesto nedorazil...
- B. Ano, bylo poprvé během uplynulých 14 vystoupení Merendy v Holešovně od roku 2013, kdy jsme hráli v pátek. Proto nás trochu zarazilo, když pět minut před sedmou byla hospoda skoro prázdná. Díky přesnému předsedovi rádi začínáme na čas (smlouva je smlouva, že?), ale tentokrát i Pepa usoudil, že raději počkáme 10 minut. A to stačilo, protože jen to dořekl, hospoda se v tu ránu naplnila k prasknutí.
- C. A proč jsme vlastně hráli v pátek? Kvůli Vohradovi. Od 3. listopadu až do konce roku neměl Vohrada jedinou volnou sobotu. Kromě jediné výjimky (srazu se spolužáky) všechny soboty až do 28.12.2019 věnoval zkouškám a vystoupením Betlémského příběhu.
- D. Vohrada má rád statistiky a proto všechny chýnovské pozdravil zhruba takto: „Merenda vás zdraví u vás na Holešovně dnes veřejně potřinácté, celkově popatnácté. Dovolím si připomenout, že bez jediného týdne je to přesně 1 rok, kdy jsme tu s vámi oslavili sté vystoupení naší kapely. A většina z vás, ne-li všichni, jste tu tenkrát byli. Takže i dnes si zkusíme připomenout a navázat na tradiční skvělou zábavu a vámi...“

- E. A jak řekli, tak udělali. Že měl každyčský song svůj vlastní aplaus, to není třeba zmiňovat, protože tady je to tak vždycky. Prostě hned od začátku to opět byla paráda, včetně bujarého připíjení obecnstva při každém výstupu našich sólistů (hlavně Jára, místy Fandy a Ládi).
- F. Když se zdálo, že hospoda je dostatečně rozpálená, nasadili jsme náš největší trumf a současně chýnovskou premiéru: Whisky to je moje gusto. A kdyby pro nic jiného, tak pro Holešovnu fakt mělo smysl tuhle píseň nacvičit. Během songu skutečně řval celý sál a málokdy se Merenda dočkala takového aplausu jako právě teď. Neuvěřitelné...
- G. Díky Láďovi Šalátovi a jeho skvělé vyřídilce se tentokrát v jeho pověstné buřince urodilo téměř přesně 2 400 Kč. Pročež jsme si tuto krásně dělitelnou částku ihned rozdělili na místě.

122) 20.11.2019 – Malšice

Událost: Oslava narození vnučky pana Dohnala z firmy Zeelandia

Místo: Garáž / dílna u Lubošova kamaráda

Čas: 18:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Jára, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Toto měla vlastně být „Veřejná zkouška s občerstvením“ již měsíc předem směřovaná k narození vnučky jistého pana Dohnala z firmy Zeelandia, kde pracuje Luboš (a taky Vohradova manželka). Vesmír to zařídil správně, protože Eliška se narodila v pátek 15.11.2019 a tudíž dnes, ve středu, mohla proběhnout bouřlivá oslava nového života.
- B. Kolem 18:00 jsme se všichni potkali v obrovské malšické garáži nebo dílně, kam se každému z nás řidičů podařilo potmě dorazit dle Lubošova písemného návodu a mapky (akorát si Luboš v jedné části popisu trochu popletl pravou a levou stranu ☺).
- C. Po nezbytné uvítací klobáse a pivu jsme nakonec zahájili produkci až po 18:30, když startovním výstřelem bylo podávání kance se šípkovou omáčkou. Rozhodně ne s knedlíkem a se zelím, avšak pro někoho s tuplovaným knedlíkem.
- D. Vohrada v uvítací řeči připomněl, že už jsme zde hráli, přesně 29.4.2016 a proto se s některými posluchači nevidíme poprvé, což potvrdilo několik pokyvujících hlav. Pogrataloval otci Tomášovi a dědovi Pepovi, Elišce pak popřál ke vstupu do tohoto světa, ať je zahrnuta jen samou láskou.
- E. Ke kapelnímu stolu na chvíli přisedla sličná krasavice, kterou Luboš představil jako Lucii. Na dotaz Vohrady jsme zjistili, že v Zeelandii pracuje jako „vstupní asistentka“ a její důležitou povinností je ráno se na každého přicházejícího zaměstnance hezky usmát. V této chvíli se hezky usmívala na Luboše a Luboš na ní...
- F. Chápeme, že oslava narození děťátka je milníkem pro každou normální rodinu a její okruh blízkých, ale asi 40 členná společnost složená převážně z pánů v montérkách (většinou úplně čistých nebo dokonce nových – což byl vlastně korektní „dress code“) byla přece jen příliš hlasitá a těžko se nám dařilo přehlušit ji. Proto jsme produkci nehrotili a dávali jsme přítomným (nedá se říci, že posluchačům) po setu – a pak pauzička. Vybírali jsme výhradně rychlé vyřvávачky, aby šlo čelit decibelové konkurenci.
- G. Protože původní podtitul akce byla: „Veřejná zkouška s občerstvením“, premiérově jsme zahráli i nový song „Veď mě dál, cesto má“ od Pavla Bobka. A bylo to dobré. Horší už bylo, když jsme ve stejném setu dali „Whisky to je moje gusto“ a Vohraha nesprávně zavelel k vyhrávce, když mělo být houslové sólo. Po jednotaktovém výpadku Jára pohotově ukázal a nastoupil, čímž jsme rychle nasadili „spadlý řemen“. Díky, Járo. A Vohrada se všem omluvil...

- H. Samozřejmě, že v době, když už jsme začali být unavení, tedy po desáté večerní, se společnost rozjařila, začala konečně poslouchat Merendu a zpívat s ní. A dokonce i tančit. Protáhli jsme tedy produkci až k jedenácté a závěrečný song + 2 přídavky si vynutily skutečnou pozornost a potlesk. Na přání dědy Pepy jsme pak ještě přidali „Dakotu“ a zírali jsme, jak společnost zpívala a jančila. To byl skutečný vrchol večera. Nuže, někdy si holt člověk musí počkat...
- I. I přes původní plán, že hrajeme zadarmo, jsme nakonec byli přemluveni k honoráři 1 000 Kč za celou produkci. Poněvadž Luboš, jako místní chasník, odmítl příjem jakékoli části honoráře, celý honorář jsme uložili do kapelní pokladničky.

123) 13.12.2019 – Sezimovo Ústí

Událost: Vánoční večírek firmy COP

Místo: Konferenční sál COP Sezimovo Ústí

Čas: 16:30 – 22:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš (částečně), Láďa

Emailový úvod:

P. Vobora (26.8.2019 v 12:15 hod):

Vážená paní Hrušková.

S odkazem na loňské vystoupení kapely Merenda na vánočním večíрку Vaší školy bych Vás rád pořádal o informaci, zda budete mít i letos zájem o naše hraní.

Na jednom našem společném setkání letos v restauraci Na Holešovně jste naznačovala, že by to tentokrát mohl být nějaký prosincový pátek, s čímž předběžně počítáme.

Prosím Vás tedy o vyjádření a v kladném případě i o návrh termínu.

Děkuji Vám a přeji hezký zbytek prázdnin.

S pozdravem

Petr Vobora – kapela Merenda

Lenka Hrušková (26.8.2019 v 15:31 hod):

Dobrý den,

Děkuji za kontaktní mail.

Předběžně bychom počítali s pátkem 13. prosince 2019 ve stejném duchu jako vloni.

S pozdravem

Doc. PhDr. Mgr. Hrušková Lenka, Ph.D.

Ředitelka

P. Vobora (23.10.2019 v 15:32 hod):

Vážená paní Hrušková.

Dovoluji si požádat o závaznou informaci, zda kapela Merenda vystoupí na vánočním večíрку Vaší školy, jak jste předběžně sdělila v minulé naší emailové komunikaci.

Jednalo by se o termín: PÁ 13.12.2019. Prosím o upřesnění hodiny začátku vystoupení.

Pakliže Vaše kolegyně Vnoučková bude posílat objednávku, použijte prosím údaje uvedené níže.

Děkuji za Vaše vyjádření a věřím, že se můžeme těšit na vystoupení u Vás.

Přeji hezký den.

S pozdravem Petr Vobora

Lenka Hrušková (23.10.2019 v 23:01 hod):

Dobrý večer,

potvrzuji závazně objednávku kapely na 13. 12. 2019 od 16.30 hodin.

Počítáme s 5 – 6 hodinami, a 1000 Kč hodina.

Místo paní Vnoučkové bude vystavovat objednávku paní Filsaková (nová vedoucí ekonomického oddělení). V tuto dobu je nemocná, jakmile se vrátí, bude Vám objednávka vystavena.

S pozdravem

Doc. PhDr. Mgr. Hrušková Lenka, Ph.D.

Ředitelka

Minutes:

- A. Výše zobrazenou korespondenci uvádím proto, že pozorný čtenář si jistě všimne reakcí paní ředitelky Hruškové. Odpovídá totiž vždy ve stejný den – ne zítra, ne pozítří, ne za týden... Je mi jasné, že rezervace kapely v srpnu na vánoční večírek firmy může mít prioritu tak odhadem na hodnotě 1 000 006, zejména s ohledem na to, co všechno musí řešit ředitelka tak obrovské školy před začátkem školního roku. Přesto paní ředitelka reaguje a řeší. To o něčem svědčí...
- B. Chyběl Ivan (měl hrani se svojí „domovskou“ kapelou Tercie) a proto Luboš dorazil alespoň na první poločas, přestože i on měl vánoční večírek své firmy,
- C. Jak pravila smlouva, v 16:30 jsme byli nachystaní na produkci. Paní ředitelka Hrušková nás přišla pozdravit a přednesla prosbu, která nás poněkud rozveselila: „Mohli byste mi půjčit mikrofon, ráda bych něco řekla.“ No, nedivte se. Kongresový sál COP je dost rozlehlý. Chvilí se zdálo, že paní ředitelce vrtá hlavou, jak vlastně ten prostor bez mikrofonů uřveme...
- D. Letošní vánoční párty zaměstnanci COP pojali ve filmovém duchu. Pročež pár lidí přišlo v převlecích filmových hrdinů a mohli jsme zahlédnout: Cruelu z filmu 101 dalmatinů (paní ředitelka Hrušková), Rey v převleku rytířky Jedi z poslední trilogie Hvězdných válek, Šebestovou s opravdu kratinkou sukní, úžasnými podkolenkami a mohutným utrženým sluchátkem, atd. Mimochodem v rámci interního hlasování v Merendě byla Šebestová jasnou královnou masek (no, i z jiných důvodů...).

- E. Takže paní ředitelka si objednala u kapely první set, po prvním songu všechny přivítala (bez mikrofonu) a ve zbytku setu celý ansámbl filmových hrdinů defiloval na tanečním parketu. To se nám líbilo, protože paní ředitelka šla příkladem všem přítomným, aby pochopili, že na vánoční párty netřeba se jen cpát, ale též zpívat a tančit...

- F. Minulý rok jsme žasnuli nad rozsáhlostí a pestrostí rautu, který připravili pracovníci jídelny COP. Tak přátelé, letos to bylo ještě rozsáhlejší a pestřejší. Mj. se objevily se i mořské ryby, takže jste mohli ochutnat např. rejnoka.
- G. S produkcí na tak velké akci je to vždy jako v loterii – nedá se předvídat, kdy publikum chytne vlnu a začne křepčit. Neděláme si z toho hlavu, známe tyhle situace třeba odsud z loňska nebo z výročních kongresů APSS v Palcátu. Takže jsme se prostě snažili být připraveni. Rozhodně se tančilo více než loni, koneckonců byl pátek a lidi neměli důvod se nerozšoupnout...
- H. Lehce po deváté nás opustil Luboš a nálada v publiku (k naší obavě) stoupala. V půl jedenácté se zábava opravdu rozjela, na parket se přiřítíl dav lidí a dožadovali se dalšího a dalšího pokračování hudby. Jenže my už byli jen v pěti...
- I. Dosti vyčerpaní jsme ukončili produkci s tradičními dvěma přídávky kolem jedenácté přes bouřlivé protesty zbytku rozjařených pedagogů a nebylo jich zrovna málo.
- J. Protože jsme kapela, která drží stálé ceny, dle předchozí dohody jsme inkasovali honorář odpovídající loňské sazbě.

Lenka Hrušková (16.12.2019):

Dobrý den,

ještě jednou děkuji za skvělou hudbu ve Vašem podání.

Všem přeji klidný adventní čas a do roku 2020 hodně zdraví a pohody.

S pozdravem

Doc. PhDr. Mgr. Hrušková Lenka, Ph.D.

Ředitelka

S přáním paní ředitelky se dá souhlasit a Merenda přeje všem totéž.